

КОУЧИНГОВА ПІДТРИМКА У ЧАСИ ПАНДЕМІЇ:

П'ЯТЬ ІСТОРІЙ ГРОМАДСЬКИХ
АКТИВІСТІВ

Спецпроект

ромадський сектор рухають люди, які часто поєднують свою громадську активність з іншою роботою, вигоряють від навантаження та емоційної залученості у вирішення проблем, потерпають від зміни підходів у комунікаціях, командної взаємодії та організації роботи в умовах пандемії Covid-19. Перед ними постало завдання швидко трансформуватися та продовжувати змінювати суспільство на краще.

У відповідь на ці виклики Фонд Східна Європа в межах 3DProject за підтримки Європейського Союзу запропонував лідерам громадських організацій коучинг – інструмент для кращого подолання невизначеності та дистанції, які зумовлені пандемією.

Як інструмент розвитку компетенцій, індивідуальної та спільної цільової настанови, орієнтованості на результат – поки що він поширений здебільшого у корпоративному секторі. Проте історії громадських активістів, які спробували коучинг, підтверджують: він працює і у громадському секторі.

Коучингова програма для лідерів громадських організацій у часи пандемії в межах 3DProject проходить у дві хвили. Для кожної передбачені по три місяці навчання, дев'ять групових зустрічей, близько 100 індивідуальних коучингових сесій для 20 громадських активістів з усієї України. З групою працюють п'ятеро професійних коучів.

Затребуваність коучингової підтримки серед представників громадського сектору доволі висока – на оголошення про відбір у дві хвили ми загалом одержали 324 заявки. Герої історій нашої збірки є випускниками першої хвили. Їм є що розповісти про свій досвід участі у програмі, власні трансформації та подекуди неочікувані відкриття і розуміння себе у громадському секторі.

Авторка текстів — Юлія Гудожник

Зміст

4

ІСТОРІЯ ПЕРША

Голова правління
ГО «Паросток» Ірина
Саранча: «Хочу, щоб
команда була в змозі
працювати
без мене»

6

ІСТОРІЯ ДРУГА

Голова правління
ГО «УФРА» Наталя
Захарова: «Виклики
нам дані для того, щоб
ми їх опанували та
зросли»

8

ІСТОРІЯ ТРЕТЯ

Громадський активіст
Євгеній Павлов:
«Коучинг допоміг
мені нарешті почути
себе»

10

ІСТОРІЯ ЧЕТВЕРТА

Проектна
менеджерка Катерина
Мірошніченко:
«COVID-19 показав,
що наші ресурси
насправді обмежені»

12

ІСТОРІЯ П'ЯТА

Громадський активіст
Віктор Смоляк:
«Коучинг підказав, як
мислити інакше, і це
починає вдаватися»

ІРИНА звикла жити у швидкому ритмі, однак прагне відійти від поспіху, щоб відновитися

Голова правління ГО «Паросток» Ірина Саранча: «Хочу, щоб команда була в змозі працювати без мене»

ІСТОРІЯ ПЕРША

Усе починається з лідера. А якщо у лідера професійне вигорання, то як тоді бути команді? Над вирішенням цього та інших питань Ірина Саранча працювала з експертками Коучингової програми для лідерів громадських організацій у часи пандемії в межах одного з проєктів Фонду Східна Європа під назвою «3DProject: Розвиток попри перешкоди» за фінансової підтримки ЄС. Про процес внутрішніх змін і результати – у цьому матеріалі

Ірина Саранча, голова громадської організації «Паросток» у місті Вінниця, прийшла до коуча Програми із професійним виснаженням. До вигорання призвели багато факторів: специфіка роботи, велика кількість проєктів, необхідність бути включеною у кожен, перевантаження і виклики пандемії. Як із цим бути далі, Ірина не знала, поки безпосередньо не розпочала роботу з коучем.

«Я зрозуміла, що маю приділяти час не лише професійній діяльності, а й особистому життю. Не можна працювати до виснаження, треба думати і дбати про себе теж», – каже голова правління. Однак на практиці реалізувати це активістці поки складно. Каже, що звикла «гнатися за успіхом» й жити у швидкому ритмі: «Я не вмію по-іншому. Це просто не мій стиль. Але зараз настала готовність відмовлятися від якихось проєктів. Я хочу трошки відійти від цього шаленого поспіху, щоб відновитися».

Коучка Анна Брайковська, яка працювала з Іриною, переконана, що всі зміни у команді починаються з лідера: «Лідер – це та людина, з якої стартує комунікація та перетворення в роботі команди». Очільниця «Паростка» так і зробила, але зрозуміла, що відійти від справ поки не зможе. Ще до коучингу громадська організація взялася за нову ініціативу для людей з інвалідністю. Цей проєкт виконується за грантової підтримки ще одного компоненту проєкту «3DProject: Розвиток попри перешкоди». Тут лідерство Ірини команді неабияк потрібне.

«Ключ до змін»

На нову ініціативу громадську організацію «Паросток» надихнули результати опитування щодо використання громадських технологій в Україні. З'ясувалося, що 73% людей з інвалідністю ніколи не мали з ними справи. Більшість чули про такі, але не знали, як ними користуватися, або боялися, що не вдасться через брак знань. Ситуація загострилася під час пандемії, коли необхідність використання технологій суттєво зросла. Додатковим фактором стало те, що при розробленні громадських технологій часто не враховують принципів універсального дизайну, а отже – вони лишаються недоступними, зокрема, і для людей із порушенням слуху. Щоб змінити цю ситуацію, команда «Паросток» вирішила розробити спеціальний інклюзивний курс і залучити більше громадських активістів з інвалідністю до користування ними.

Проєкт уже запускається, і керівниця громадської організації розуміє, що, незважаючи на виснаження, має бути включеною у нього на 100%. Каже, що команда не готова наразі її відпустити з ролі лідерки чи знайти їй заміну. Додає, що такі питання треба узгоджувати на стадії планування, а не відмовлятися від лідерства у процесі: «Команда доволі болісно відреагувала на новину, що я хочу відійти від справ. Вони не звикли брати на себе відповідальність. Мене неабияк хвилює ця ситуація, але по-іншому не вийде».

Жити зараз

Ірина сподівається, що згодом її команда зможе сама вести проєкти. Додає, що на власному досвіді переконалася,

якою важливою для лідерів організацій є підтримка коуча. «Коли керівник несе таку відповідальність, це дуже допомагає. Я хочу, щоб команда була в змозі працювати без мене, і коучинг сприяє такій меті», – каже вона.

Ірина відчуває себе готовою дозволити команді повністю брати відповідальність за нові проєкти – ще в самому процесі їх написання. Коучка Анна Брайковська коментує: «Будь-які зміни в організації потребують часу та ресурсу для того, щоб навчитися делегувати. Лідер інвестує їх, щоб пояснити й навчити, дочекатися певних змін, а далі планомірно, крок за кроком, впроваджувати нові рішення».

Робота з коучкою показала Ірині, що їй треба більше прислухатися до себе та своїх потреб – як у роботі, так і поза її межами. «Я почала більше робити те, що мені потрібно для самої себе. Сюди належить і вміння казати “ні”. Я усвідомила, що життя – це не десь-колись, воно ось тут – і зараз», – каже активістка.

АННА БРАЙКОВСЬКА
працювала з Іриною на індивідуальних консультаціях

«Діяти» –
девіз Наталі
в усіх
сферах
життя

Голова правління ГО «УФРА» Наталя Захарова: «Виклики нам дані для того, щоб ми їх опанували та зросли»

ІСТОРІЯ ДРУГА

Під час участі у Коучинговій програмі для лідерів громадських організацій у межах проєкту «3DProject: Розвиток попри перешкоди», який реалізує Фонд Східна Європа за підтримки Європейського Союзу, Наталя Захарова долала виклики як у роботі громадської організації, так і свої особисті. Про те, як коучинг допомагає почати втілення більшого, ніж від себе очікуєш, – далі у матеріалі

Наталя очолює громадську організацію «УФРА» у місті Калуш Івано-Франківської області. Уже маючи попередній досвід роботи з коучем, вона була переконана, що ніяких відчутних результатів дати він не може. Втім, переконалася у протилежному, ставши учасницею Коучингової програми. В результаті керівниця «УФРА» побачила позитивні зрушення як у своїй роботі, так і в самій команді.

Після кожної сесії із коучем Наталя обговорювала почуте з командою і відчула, що їм це теж відгукується: «Для громадської організації такі проєкти є доволі корисними, бо допомагають згуртувати людей. Ми всі рухаємося до однієї мети, але неабияк важливо, щоб у кожного з нас був свій ресурс, розуміння свого місця і свого зростання. Завдяки такій підтримці їх вдається віднайти».

Анна Брайковська зі свого боку додає: «Коучинг-ва програма проєкту "3DProject: Розвиток попри перешкоди" була спрямована на розвиток лідерського потенціалу громадських активістів та пом'якшення наслідків пандемії, які могли вплинути на продуктивність команд. А коучинговий підхід підвищує якість взаємодії та рівень мотивації у команді».

«Я шаную Калуш»

Основна потреба, із якою голова правління «УФРА» прийшла до коучів програми, – це зберегти організацію та забезпечити її сталий розвиток. Через недоброзичливців, які вкрай скептично ставляться до змін і громадських активістів у Калуші, втілювати задумане стало доволі складно. Більш того, непросто відстоювати свою репутацію й показувати, що місто змінюється на краще і громадський сектор відіграє важливу роль у цьому процесі.

Під час роботи з коучкою у Наталії з'явилася ідея, як виправити ситуацію, що склалася. Так народився проєкт «Я шаную Калуш». «Ми вирішили, що пора вже осідлати хвилю негативу та підняти нагору позитивні речі», – каже очільниця організації.

До ініціативи «УФРА» залучить учнів шкіл. Вони братимуть інтерв'ю у мешканців міста і розпитають, що хорошого ті помічають у своїй громаді. Далі ці теми обговорюватимуть на місцевому телебаченні. «Наше завдання – відкинути негатив і зосередитися на позитивних рішеннях для Калуша. В результаті цих ефірів маємо сформувані кілька нових напрямків, куди можна залучати громаду. Нам важливо діяти, а не тільки говорити», – каже Наталія.

У відповідь на виклики

«Діяти» – можна назвати девізом активістки у всіх сферах життя. Незадовго після того, як Наталія прийшла в Коучингову програму, вона дізналася про онкодіагноз. Однак, попередньо порадившись із командою, вирішила не відмовлятися від участі: «Після обговорення ми дійшли висновку, що виклики дані нам для того, щоб ми їх опанували та зросли. Цей проєкт від Фонду Східна Європа – частина мого життя, а моє життя триває».

Одним із результатів програми коучингу стало розроблення чат-боту для громади Калуша. Організація «УФРА» також є учасницею ще одного компоненту проєкту «3DProject: Розвиток попри перешкоди» – надання грантової підтримки для розроблення і впровадження civic tech-рішень. Чат-бот для калушан розробляли саме в межах гранту від Фонду Східна Європа. Цей інструмент дає можливість містянам швидко зв'язатися із міською радою та комунальними підприємствами. «У зв'язку з пандемією

багатьом людям довелося залишатися вдома, тож вони не мали можливості звернутися до міських урядників. Відтепер наш чат-бот допоможе їм завжди бути на зв'язку, без будь-яких перешкод», – розповідає Наталія.

Коучинг дає можливість побачити нові розв'язання старих проблем. Коучка Анна Брайковська пояснює: «Клієнт дивиться на ситуацію з іншого, незвичного боку, а це впливає на подальше планування й ухвалення стратегічних рішень. Навіть одна сесія може стати трампліном для реалізації планів та ідей».

До прикладу, в межах Коучингової програми голова правління «УФРА» змогла переглянути підхід до проєкту з фінансової грамотності для дітей. На нього не вистачало фінансових ресурсів, тому ідея досі лишалася нереалізованою. Але завдяки роботі з коучкою Наталія побачила вихід: «Сама ж громада може інвестувати невеликі кошти в ті проєкти, які вважає потрібними та якісними. Я зрозуміла, що ми можемо і маємо формувати культуру доброчинності, закликати до благодійності».

**АННА
БРАЙКОВСЬКА**
коучка Наталії

До участі у коучингу в ГО «УФРА» було 12 сформованих ідей проєктів. Команда була переконана, що зможе паралельно працювати щонайбільше над трьома. Однак після коучингу настало розуміння: якщо правильно все делегувати та залучати зовнішню підтримку, то можна виконувати всі 12 задумів одночасно. Тож наразі громадська організація запустила усі заплановані проєкти. Наталія коментує: «Це ефект коучингу, коли ти розумієш, що можеш значно більше, ніж собі думаєш».

Під час
коучингу **ЄВГЕНІЙ**
замислився, чому
досі робив той чи
інший вибір у житті

Громадський активіст Євгеній Павлов: «Коучинг допоміг мені нарешті почути себе»

Історія Євгенія Павлова – яскравий приклад того, що життя може змінитися після однієї розмови. А ще – що коучинг часто призводить до доволі неочікуваних результатів. Про те, як він вплинув на громадського активіста з міста Конотоп, – далі у матеріалі

Євгеній – член правління громадської організації «Міжрегіональний інститут розвитку громад». Донедавна він очолював проєкт із розвитку технологій для громадського бюджету в Конотопі. Поки не зрозумів, що не на своєму місці та робить не своє. Вплинула на це значною мірою також пандемія: «З'явилося більше вільного часу, який я зміг присвятити саморозвитку та пізнанню самого себе, в тому числі за допомогою коучингу».

Під час роботи з коучем у Програмі коучингової підтримки для лідерів громадських організацій у межах проєкту «3DProject: Розвиток попри перешкоди» Фонду Східна Європа за фінансової підтримки Європейського Союзу Євгеній уперше почав питати себе, чому досі робив той чи інший вибір у житті. «Я зрозумів, що брався за багато речей просто тому, що не вмів сказати «ні». А ще переконував себе, що якщо чогось не знаю, то треба це обов'язково спробувати. Я підходив до всього раціонально і водночас був нецирим сам із собою», – зізнається активіст.

Крім того, Євгеній прийшов із питаннями комунікації, яка суттєво змінилася під час пандемії: «Способи сприйняття інформації трошки обмежені у чатах і месенджерах, бо ти

ІСТОРІЯ ТРЕТЯ

Участь у коучинговій програмі дала йому більше чіткості й внутрішнього розуміння, як розвиватися. Олена Трегубенко, коучка Євгена, розповідає, що його першочерговим запитом було те, як правильно розставити пріоритети та поєднати різні напрямки діяльності. «А коли ми почали працювати, то виявилось, що головний запит інший. Не бігти, як білка у колесі, а зупинитися й почути себе», – коментує вона.

Після чесних розмов на коуч-сесіях Євгеній вирішив покинути громадський сектор. Каже, що для колег це не стало великою несподіванкою. Вони вже знали про його бачення свого розвитку й розуміли, що раніше чи пізніше це станеться. «Я не хочу просто попрощатися. Якщо буде потрібна моя підтримка, залюбки допоможу. Але наразі план такий, що моєї участі буде все менше і менше після закінчення проєкту, який веду», – розповідає активіст.

Коучка Олена Трегубенко каже, що рішення Євгенія змінити сферу діяльності їй не надто здивувало. Мета Коучингової програми в межах "3DProject" – підсилення команд громадських організацій у часи пандемії, але дуже важко передбачити, що буде відбуватися з кожним клієнтом. Мета може змінюватися у процесі роботи. «Якби він залишився в організації, але без мотивації й бажання там далі працювати, це теж не було би добре для проєкту», – коментує Олена. →

не чуєш інтонації людей, не бачиш їхнього настрою, але маєш сприймати, що тобі кажуть, та адекватно на це реагувати. Ми обговорювали з коучем, яку віддачу це викликає всередині мене та що з цим робити».

Зміна запиту

У громадській діяльності він уже чотири роки, але тільки зараз побачив, що привела його сюди випадковість. У процесі коучингу чоловік зміг визначити, що для нього є дійсно цінним і якою дорогою рухатися далі: «Прикро, але виявилось, що дорога, якою я йшов досі, – не та, якою насправді хочу йти». Розповідає, що ніколи сам собі не ставив запитань, які виникли під час роботи з коучем, а тому неабияк здивувався тим «метаморфозам на фундаментальному рівні», які почали відбуватися. «З'ясувалося, що цей досвід перебиває за значимістю все, що було досі. У цій програмі я прийшов до точки, яка була необхідна мені все життя», – каже Євгеній.

Зміна маршруту

Для активіста проєкт став можливістю прислухатися до себе – своїх запитів і бажань та, врешті, таки почути себе. Каже, що досі такої можливості у нього не було, як і не було бачення, ким він хоче бути за п'ять-десять років.

Після роботи з коучкою маршрут почав вимальовуватися. Євгеній переконаний, що цей процес приведе до нового оточення, інших звичок, уподобань та перегляду своїх пріоритетів: «Я зміг виявити лакмусові папірці, які дозволяють мені зрозуміти: що моє, а що ні, чого насправді я прагну, а чого ні. Здавалося би, кілька розмов із коучем – то всього піщинка на тлі всього життя. Але вона дала поштовх до внутрішніх змін, які вже потягнули за собою і ще потягнуть шлейф змін зовнішніх».

Коучинг підштовхнув Євгенія зробити сміливий крок і зізнатися самому собі, що настав час вибрати іншу дорогу. Нею стане програмування, яке поки було для нього тільки хобі. Але Євгеній розумів, що хоче цим займатися більше та ґрунтовніше.

Крім того, він завершує марафон із щоденних медитацій, записався на курси англійської та зайнявся кросфітом: «Разом із коучем ми прийшли до того, що я маю робити більше речей, які допомагають відчувати, прислухатися й пізнавати себе. Я знаю, що дорога тільки починається, але вже щиро радію тим змінам, які бачу».

Коучка Євгенія
ОЛЕНА ТРЕГУБЕНКО

КАТЕРИНА
почала
застосовувати
елементи
коучингу
у своїй
організації

Проектна менеджерка Катерина Мірошніченко: «COVID-19 показав, що наші ресурси насправді обмежені»

Пандемія змусила багатьох лідерів переглянути методи взаємодії в команді та стати уважнішими до її потреб. У громадській організації "Peli can live" для цього тепер користуються інструментами коучингу. Це результат участі у Коучинговій програмі в межах проекту «3DProject: Розвиток попри перешкоди», що реалізує Фонд Східна Європа за підтримки Європейського Союзу. Її метою є підтримка громадських лідерів у часи пандемії. Про свій досвід участі детально розповідає проектна менеджерка Катерина Мірошніченко

Катерина звернулася до коуча програми, щоб знайти способи посилити та згуртувати команду в той час, коли всі вимушені працювати віддалено. Під час пандемії працівники відчували тривогу за себе і близьких, і це, безумовно, впливало на їхню ефективність. «COVID-19 показав, що наші ресурси насправді обмежені. Тому, якщо людина перехворіла на цей вірус, треба неабияк зважати на те, як вона почувається після і чи має достатньо сил для виконання певних завдань. Я намагаюся зараз відстежувати ці моменти по собі й колегах і практикувати більше уважності до стану кожного», – каже Катерина.

Материнське лідерство

Ще до участі у Коучинговій програмі в межах «3DProject» менеджерка обдумувала, як запобігти емоційному вигоранню команди. Каже, що відтепер спілкування щодо того, як хто почувається, буде невід'ємною частиною внутрішньої комунікації: «Зараз я розумію, наскільки важливо зробити цю практику регулярною. Ми взяли на роботу двох нових людей і думаємо, що з ними такі розмови відбуватимуться щотижня».

ролі. «Це було значним відкриттям, що я можу про команду думати також і метафорично», – каже Катерина.

Спираючись на описи з творів Редьярда Кіплінга, вона вибрала модель вовчої зграї. Ось як цю метафору для себе інтерпретує Катерина: «На мою думку, це надзвичайно справедливе об'єднання. Там піклуються про менших і слабших. Зграя швидка, сильна, дієва, але водночас продумана з турботою. Так і мені хочеться будувати нашу команду – щоб ми піклувалися одне про одного та були такими ж потужними й швидкими».

Громадська активістка каже, що поставила за мету хоча б одну зміну, маленьке покращення для організації щомісяця. Наприклад, аби допомогти команді утримувати ефективність

Коучка Катерини, Тетяна Гриценко, підкреслює, що коучинг допомагає менеджерам «усвідомити свій лідерський стиль та свою ідентичність у ролі лідера». Наприклад, Катерина зрозуміла, що досі вибирала в організації материнський підхід. У громадської активістки з «Peli can live» троє дітей, і при постійній роботі з дому їй було складно розподіляти свої ролі на роботі та в сім'ї. «Тепер я розумію, в чому справа, і змінюю свою поведінку: з родиною я в ролі мами, а в команді моя роль має бути іншою. Я не повинна всіх контролювати або постійно переживати, що щось не так. Навпаки: рухатися до прийняття, що щось може піти не за планом, і це нормально».

Більш того, Катерина надихнулася самотужки використовувати методи коучингу для розвитку команди. Наприклад, замість того, щоб миттєво відповідати на запитання, вона дає можливість людині знайти рішення самостійно. Тетяна Гриценко коментує: «До роботи з командою можна застосовувати такі елементи коучингу, як відкриті запитання, активне слухання, усвідомлення й абсолютне прийняття співрозмовника».

Маленьке покращення для організації щомісяця

Однією зі знахідок під час роботи з коучкою для Катерини стало усвідомлення того, якою вона бачить свою ідеальну команду. Активістка зізнається, що раніше міркувала над цим питанням технічно – йшлося про кількість людей та їхні

ТЕТЯНА ГРИЦЕНКО працювала з Катериною як коучка Програми

під час дистанційної роботи, Катерина розпочала практику офлайн-зустрічей раз на кілька тижнів. «За хорошої модерації це дає нам добрий поштовх вперед, ми краще відчуваємо себе як команда», – пояснює вона.

Катерина також змогла розібратися, як краще відчувати себе – підтримувати й надихати. Вона виокремилася ті робочі процеси, які найбільше заряджають її енергією, і побачила, де вона тільки віддає, а де черпає сили. Тепер, коли Катерина береться до нових завдань, щоразу питає себе: «Де в цьому завданні я? Навіщо я це роблю?» Участь у Коучинговій програмі також мотивувала лідерку пробувати себе в новому: «Різна діяльність на мене по-різному впливає, я усюди неоднаково проявляюся. Є безліч моментів, над якими я продовжую розмірковувати і після закінчення програми. Це робота-трансформація, яка досі триває».

Серед іншого,
ВІКТОР
переглянув
своє ставлення
до «рутинної
роботи»

Громадський активіст Віктор Смоляк: «Коучинг підказав, як мислити інакше, і це починає вдаватися»

Віктор Смоляк із Тернопільської області працює у бібліотеці та займається молодіжними ініціативами. У Коучингову програму для лідерів громадських організацій він прийшов із бажанням з'ясувати, як встигати поєднувати ці два заняття. Що з цього вийшло – далі у матеріалі

Віктор – дизайнер і комунікаційник Центру розвитку ініціатив «Інсорс». Дізнавшись про можливість дістати підтримку від коуча у проекті Фонду Східна Європа, він вирішив, що це хороша можливість подивитися на свою діяльність з іншого боку. «Я розумів, що це може піти на користь як моему особистому розвитку, так і розвитку організації. Але участь у проекті перевершила всі мої очікування», – усміхається активіст.

Важливість дрібниць

Основне місце роботи Віктора – бібліотека, а у вільний час він допомагає із ініціативами громадської організації. Розповідає, що це часто створює значне навантаження: складно переключатися із одного завдання на інше, встигати все чи попросити когось із колег про допомогу. Досі він завжди робив усе сам, навіть коли можливості й часу зробити не було, Віктору було вкрай складно заручитися підтримкою інших. «Я звик брати на себе більше, щоб нікого не перевантажувати. Так, був страх делегувати, і я зрозумів це тільки під час роботи з коучем», – ділиться Віктор. Ще один виклик, із яким він прийшов

на консультацію, – прокрастинація. Через велику кількість дрібної роботи, на яку бракувало часу, Віктор часто вибирав відкласти її до останнього.

Програма коучингової підтримки в межах проекту «3D: Розвиток попри перешкоди», який реалізується Фондом Східна Європа за підтримки Європейського Союзу, дала змогу громадським активістам подолати ті виклики, які спричинила пандемія. Віктор розповідає, що у зв'язку з COVID-19 команда «Інсорс» була вимушена кардинально змінити підхід до комунікації, координації роботи та переосмислити, як реалізовувати заплановане. Діяльність організації полягає, перш за все, в організації заходів. Те, як їх провести якісно, вчасно й дотримуючись усіх карантинних норм, стало додатковим завданням: «Найважче було змінити підхід так, щоб і заходи проводити, і все було в порядку з безпекою та здоров'ям присутніх».

Після роботи з коучем чоловік повернувся до колег із новими знаннями про те, як грамотно розподіляти час, аби працювати ефективніше й продуктивніше: «Коли довго не бачиш результату, то доволі непросто щодня виконувати одну й ту саму рутинну роботу. Але тепер я розумію, що ці дрібні справи нам потрібні, аби створити самодостатню організацію із постійним потоком проектів та вийти на новий рівень».

Бачення перспективи

Наразі «Інсорс» підтримує місцеві ініціативи для мешканців невеликих громад у Тернопільській, Рівненській та Хмельницькій областях. Віктор, утім, переконаний, що організація може залучати більше нових людей та управляти більшою кількістю проектів. І для цього щоденна рутинна, на перший погляд, «дріб'язкова робота» є вкрай важливою. Активіст мріє про те, щоб географія проектів громадської організації розширювалася, а можливостей для розвитку команди все більшало. Каже, що мотивувати інших йому поки складно, але для себе він уже визначив мету, яка заряджає енергією: «Я хочу, щоб ми не сиділи на одному місці з одним проектом».

ОЛЕНА ТРЕГУБЕНКО
коучка Віктора Смоляка

Участь у коучинговій програмі дала Віктору розуміння, куди далі рухатися, і впевненість іти своєю дорогою. Це відзначає коучка Олена Трегубенко, яка працювала з громадським активістом кілька місяців: «Спершу складалося враження, що йому складно сказати «ні», що зовнішні обставини часто беруть гору над його власними волею та метою». Однак у процесі коучингу це вдалося подолати: «Віктор зміг розставити пріоритети, визначити власну стратегію і знайти в собі опору. Зникла тривога й відчуття, що все складається не так, як мало би складатися. Він побачив, що часто сам створював собі виклики, та почав шукати в них ресурс для зростання. Додалося впевненості у собі й спокою – розуміння, що він володіє ситуацією і стоїть на правильному шляху».

Сам Віктор каже, що після роботи з коучкою став продуктивнішим й узявся за ті справи, які давно відкладав у довгий ящик. Як от, до прикладу, створення брендбука громадської організації. Активіст пояснює, звідки такі зміни: «З'явилося розуміння того, як правильно розпоряджатися часом, не брати на себе зайвого і крок за кроком реалізовувати заплановане. Коучинг підказав мені, як мислити інакше, і це починає вдаватися».

Навичка по-іншому розподіляти свій час допомогла активісту побачити для себе нові можливості. Окрім дизайну та комунікацій, він хоче також розвиватися як фасилітатор. Попередній досвід тренерства у Віктора вже є, це йому приносить задоволення, тож зараз має стати новою сходинкою в особистому та професійному розвитку. Крім того, він обожнює фотографувати та планує відновити проведення виставок – як у розрізі діяльності «Інсорс», так і за її межами.

А ще Віктор мріє про повноцінну роботу в громадській організації: «Усе починається з малого. Тепер я намагаюся побачити для себе ціль і рухатися до неї із розумінням, які перспективи та цікавіші проекти вона може принести».

